

Kristův předpotopní kříž

Adrian Ebens

Kristův předpotopní kříž

Věnováno mým vzácným přátelům
Marcovi a Elisabeth Furyovým

Vytištěno v Austrálii společností
Maranatha Media
maranathamedia.com
adrian@maranathamedia.com

Vytištěno v USA organizací
Talking Rock Sabbath Chapel
1260 W. Price Creek Rd
Talking Rock, GA 30175
706.692.8954
www.TRSC.today

Duben, 2016

Obsah

Kříž je klíčem	4
Vydíral Noe celý svět?	4
Naplňen násilím	6
Cesta ke zkaženosti/destrukci.....	9
Smrt je způsobena hříchem, nikoli Bohem	16
Kristus, dokonalý obraz Otce	18
Velká lež, která vedla ke strachu ze smrti	21
Kristus zničil smrt	22
Odhalení Otcovy lásky.....	27
Golgota odhalena díky potopě.....	29
Mysleli jsme, že je zasažen, ubit Bohem	34
Hledání Otce celým srdcem	35

Kříž je klíčem

Příběh celosvětové potopy trápí mnohé. Opravdu by byl Bůh schopen utopit stovky tisíc lidí jen kvůli tomu, že byla Jeho milost vyčerpána a nechtěl již nadále otálet se svým rozsudkem zkázy? Mohl by vůbec milující Bůh udělat něco takového? Pro mnohé jde stále o matoucí záhadu. Pečlivě si prostudujte tato slova, neboť právě ona obsahují klíč k pochopení tohoto tajemství:

Tajemství kříže vysvětluje všechna ostatní tajemství. Ve světle, které září z Golgoty, vypadají Boží vlastnosti, které nás plnily strachem a posvátnou bází, krásné a přitažlivé. Milost, laskavost a otcovská láska se pojí se svatostí, spravedlností a mocí. Až budeme pozorovat vznešenost Boha na trůnu, jeho velikost a vyvýšenost, a poznáme jeho charakter v projevech jeho milosti, pochopíme jako nikdy předtím význam onoho drahého oslovení: „Otče náš“. VSV 652.1

Vydíral Noe celý svět?

Do potravin zdvořile přijde muž a upozorní majitele, že přichází pohroma, jež postihne jeho podnik. „Na tvůj obchod a rodinu se žene jistá zkáza,“ řekl. „Nic tuto zkázu nedokáže zastavit, můžeme tě však vzít pod naše křídla,“ pokračoval. „Těm, jež nás uznávají jakožto jediné skutečné ochránce svobody, jsme poskytli Archu Bezpečí.“ Muž mu dále sdělí, že má milostivé posláni, jehož cílem je záchrana majitele obchodu před jistou zkázou. Pokud se vlastník obchodu rozhodne využít pomoci a podpory tohoto muže, bude ušetřen zániku, jenž udeří na všechny majitele obchodů, kteří tuto pomoc odmítnou. Muž jemně položí ruku na rameno majitele a prosí ho, aby tuto nabídku „milosti“ pečlivě zvážil. „Nechceme, aby se tobě či tvé rodině něco stalo. Nepřineslo by nám to nic jiného než smutek.“ Muž proto naléhá, aby tyto milostivé podmínky ochrany přijal.

Nabízí-li člověk ochranu před hrozbou, která nepochází přímo od něj, mohl by být obviněn z trestného činu vybírání výpalného. Pokud by hrozba pocházela přímo od tohoto člověka, dopustil by se trestného činu nazvaného vyděračství. Jedná se o donucovací praktiku využívající manipulaci s lidskou vůlí skrze zastrašování či hrozby s různými typy nátlaku.

Je možné, aby jeden, který působí nátlak a druhý, který zastupuje stranu uskutečňující hrozbu zničení, byli jedna a ta samá osoba, která poskytne nefalšované poselství milosti?

Je biblický příběh o záplavě skutečně vyobrazením celosvětového vyděračství? Poskytuje Bůh ochranu těm, kteří dělají to, co On požaduje a zabíjí všechny ty, kteří Jej odmítají podpořit?

Genesis 6:13-14 I řekl Bůh Noemu: Předě mne přišel konec všeho těla, protože země je plná jejich násilí. Hle, zničím (H7843) je spolu se zemí.
(14) Udělej si archu z goferového dřeva. V arše udělej komůrky a vysmol ji smolou zevnitř i zvnějšku.

Bible říká, že země byla naplněna násilím. Má smysl násilně zničit lidstvo kvůli tomu, že je násilné? Není to pokrytecké?

Podíváme-li se na slovo „zničit“ v Hebrejštině, znamená:

H7843: primitivní prapůvodní akt; rozkládat se, to je, (kauzálně) *zničit* (doslova či obrazně): - bořit, zavrhnout, zkaženost (zkažený, zkažené), ničit (-el, ničení), ztratit, kazit, hynout, rozpadat se, kazisvět, naprosto nic, mrhat

Stejné slovo bylo užito ve verších těsně před veršem 13:

Genesis 6:11-12 Země však byla před Bohem zkažená (H7843); země byla plná násilí. (12) Bůh hleděl na zemi, a hle, byla zkažená (H7843), protože všechno tvorstvo na zemi pokazilo svou cestu.

Užijeme-li slova *ničit*, které ve slovnících reprezentuje stejné slovo, jako to hebrejské v Genesis 6:13, verš by se dal číst takto:

Genesis 6:11-12 Země však byla také před Bohem *zničená*; země byla plná násilí. (12) Bůh hleděl na zemi, a hle, byla *zničená*, protože všechno tvorstvo *zničilo* svou cestu.

Důvod, proč byla země považována za zničenou, je, že myšlení lidstva bylo zkaženo či zničeno; člověk byl naplněn násilím.

Naplněn násilím

V těchto časech svět plně projevoval Satanovo myšlení. Písmo svaté nám odhaluje zdroj tohoto násilí:

Ezechiel 28:16 Pro množství tvého obchodování se tvé nitro naplnilo násilím a zhřešil jsi

Toto je v naprostém kontrastu s Kristem, který se, jak Písmo svaté říká, násilí nedopouští:

Izajáš 53:9 A určili mu hrob mezi ničemy, ale byl s bohatým ve své smrti, **protože se nedopustil násilí** a v jeho ústech nebylo lsti.

Mluvíme-li o Králově Synu, žalmista prohlásil:

Žalmy 72:14 Vykoupí jejich duše z útisku a od násilí, jejich krev je v jeho očích vzácná.

Syn Boží se tedy násilí nedopouští, a ty které On vykupuje, On chrání před zatažením do násilí a před tím aby s nimi bylo násilně zacházeno. Satan je naplněn násilím a nakazil jím také celý svět. Jaká je hlavní příčina toho, že Satanův duch je pln násilí?

Andělé s jásotem potvrdili nadvládu Kristovu, pokořili se před ním a vzdali mu svou lásku a úctu. **Lucifer se sklonil s nimi, avšak v jeho srdci byl zvláštní prudký rozpor.** Věrnost, spravedlnost a oddanost bojovaly s **nenávistí a žárlivostí.**

„Proč,“ tázal se tento mocný anděl, „by měl Kristus míti nadvládu? Proč je ctěn více než Lucifer?“

Opustiv své místo v bezprostřední blízkosti Otce, **začal Lucifer šířit mezi anděly ducha nespokojenosti.** Pracoval v naprosté tajnosti a zatím zakrýval své skutečné úmysly rouškou oddanosti k Bohu. Začal našeptávat pochybnosti o zákonech ovládajících nebeské bytosti; naznačoval, že zákony jsou sice nutné pro obyvatele světů, že však andělé takových omezení nepotřebují, protože jsou vznešenější a jejich vlastní moudrost je jim bezpečným vodítkem. Nejsou bytostmi, které by mohly nectít Boha; všechny jejich myšlenky jsou svaté; proto není možné, aby se zmýlili, právě tak jako Bůh.

Povznesení Syna Božího naroveň Otce předkládal jako nespravedlnost vůči Luciferovi, který má rovněž právo na vážnost a úctu. PP 15.2

Nenávist Satana vůči Kristu byla tak silná, že měl od samého začátku v úmyslu Syna Božího zabít. Ukřížování Krista odhalilo vesmíru, jaké byly Satanovy skutečné záměry před stvořením světa.

Jan 8:44 Vy jste z otce Ďábla a chcete činit žádosti svého otce. **On byl vrah od počátku** a nestál v pravdě, protože v něm pravda není...

Satanův vražedný úskok bylo to, co naplnilo jeho ducha násilím. Tento svět byl stvořen k obrazu Boha a Jeho syna, a když Satan spatřil nevinný pár v zahradě, vzdmul se závistí a odhodláním zničit jej.

Když už nemohl rozněcovat vzpouru v nebi, **našel si Satan ve svém nepřátelství vůči Bohu nové pole: osnoval zkázu lidského plemene.** Ve štěstí a klidu svaté dvojice v ráji spařoval obraz blaha, které sám navěky ztratil. **Puzen závistí se rozhodl, že je podnít k neposlušnosti** a přivodí na ně za jejich vinu odplatu za hřích. **Změní jejich lásku v nedůvěru a jejich chvalozpěvy ve výtky proti Stvořiteli.** Tím nejen uvrhne tyto nevinné bytosti do neštěstí, do něhož se sám dostal, ale znectí i Boha a zarmoutí nebe. PP 27.1

Když Adam a Eva zhřešili, nechali do svého srdce proniknout tohoto ducha zášti a závisti. Oni se sjednotili se Satanem proti Bohu.

Nepřátelství mezi hříšným člověkem a původcem hříchu není přirozené. Oba se odpadnutím stali zkaženými. Odpadlík není nikdy spokojen, pokud nesvede svým příkladem druhé a nezíská jejich sympatie a podporu. Z toho důvodu se **padlí andělé a bezbožní lidé spojují do beznadějného společenství.** Kdyby Bůh nezasáhl, spojili by se Satan a člověk do jednoho spolku proti nebi. Místo toho, aby se všechno lidstvo postavilo na odpor Satanovi, spojilo by se s ním ve vzpouře proti Bohu. VSV 505.2

Tímto duchem je ovládána téměř celá lidská rasa. Je to duch nenávisti vůči Synu Božímu. Zdroj této zášti není jednoduché vnímat a porozumět mu, ale přirozené lidské srdci bude jednat s odporem, který povede k násilí proti Duchu Kristově.

Jediným způsobem, jak udržet člověka na živu, bylo, aby Kristus i nadále dodával lidstvu moc Svého vlastního života. To je důvod, proč je Kristus od samých počátků světa považován za obětního beránka (Zjevení 13:8). Kristus od počátku světa trpěl za naše přestoupení. Od stvoření byl zhmožděn za naše nepravosti. Přesto, aby mohl člověk žít, musel Kristus nésti každou osobu navzdory zášti rozdmýchané Satanem.

Izajáš 63:9 **V každém jejich soužení měl soužení i on.** Anděl jeho přítomnosti je zachraňoval. On je ve své lásce a ve svém soucitu vykoupil. **Zvedal je a nosil je po všechny dávné dny.**

Přirozené nepřátelství člověka k Duchu Krista způsobí, že člověk potlačí vyzývání Ducha a bude reagovat nenávistí a násilností vůči lidem kolem něj. Vyjádření násilí na tomto světě je zrcadlem původní nenávisti a nenávistných pocitů, které Satan ke Kristu choval.

Matouš 25:40 ...cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.

Tomuto bodu je důležité zcela porozumět. Veškeré násilí je způsobeno duchem, jenž je poháněn závistí a záští vůči Božímu Synu. Proto všechno konané násilí tuto nenávist vůči Kristu podporuje, i když je její původní důvod zcela neznámý. Nenávist chovaná k našim sousedům a akty násilí na našich nepřátelích jsou poháněny Satanovou záští ke Kristu. To je pramenem veškerého násilí a nenávisti.

Všechno násilí popsané v 6. kapitole knihy Genesis je projevem Satanovy nenávisti ke Kristu skrze muže a ženy. Poněvadž Kristus je jediným zdrojem života, který máme, může mít tato nenávist jen jediné vyústění, a tím je sebedestrukce.

Cesta ke zkaženosti/destrukci

Apoštol Pavel nám dává popis této destrukce v knize Římanům:

Římanům 1:21-28 Ačkoli poznali Boha, neoslavili ho jako Boha, ani mu neprojevali vděčnost, nýbrž upadli ve svých myšlenkách do marnosti a jejich nerozumné srdce se ocitlo ve tmě. (22) Tvrdí, že jsou moudří, ale stali se blázny, (23) Zaměnili slávu neporušitelného Boha za zpodobení obrazu porušitelného člověka, ptáků, čtvernožců a plazů.(24) **Proto je Bůh skrze žádosti jejich srdcí vydal** do nečistoty, aby navzájem zneuctívali svá těla; (25) vyměnili Boží pravdu za lež, kořili se a sloužili tvorstvu více než Stvořiteli, jenž je požehnaný na věky. Amen. (26) **Proto je Bůh vydal** do potupných vášní. Jejich ženy vyměnily přirozený styk za nepřirozený (27) a stejně i muži zanechali přirozeného styku s ženou a ve své touze se rozpálili jeden k druhému, muži s muži **páchají hanebnost a sami na sobě dostávají zaslouženou odplatu za svoje poblouzení.** (28) Právě tak, jako neuznali za dobré poznávat Boha, **vydal je Bůh jejich neosvědčené myslí,** aby dělali, co se nesluší:

Proces zkažení začíná odmítnutím uctívání pravého Boha a setrváváním ve stavu zatemněné mysli, k čemuž dojde zavedením falešné bohoslužby. Zkaženost prorůstá skrz a umožňuje přirozené nenávisti ke Kristu růst a projevovat se jako rakovina. Pro první obyvatele tohoto světa to začalo sérií kroků, při kterých se jich Bůh vzdal a umožnil, aby dělali věci, po kterých toužili. Dovolil jim zkazit si vlastní mysl, protože si přáli držet se své nenávisti vůči Božímu Synu. Nechal je chovat v sobě ohavnou náklonost, neboť si přáli vzbouřit se vůči řádu, jenž Kristus stvořil. Později je Bůh úplně odevzdal stavu bezcenné mysli. Tento stav mysli se již o život nestará. Jedná se o stav, který již nepřikládá váhu smrti a destrukci. Sexuální perverze, zabíjení a devastace se pro neosvědčenou či bezcennou mysl staly normálními. Přesto je v tomto procesu Kristus odmítán, opovrhován a mučen ve Svém Duchu. Násilí lidí vůči sobě je jednoduše vyjádřením násilí a zášti vůči Synu Božímu.

Jak můžeme vidět, svět již zničil sám sebe, jelikož umožnil duchu Satana plně jej ovládnout a projevovat svou nenávist a závist vůči Kristu. Jedinou věcí, jež pro tuto bezcennou mysl zůstala, je, aby se projevila po celém světě skrze zavrhování svého Stvořitele. Neviditelné sémě zasazené do srdcí lidí by ve

viditelném světě zcela jistě sklidilo své ovoce. V plnosti předpotopního času Bůh vyslal Svého Syna, aby se mohl narodit předpotopní ženě - církvi, jež byla nositelkou sémě z ráje. Pod nenávisným vlivem Satana svět život Krista předčasně ukončil, a proto tento svět bude muset jeho mrtvolu „potratit do záchodové mísy“ lidské bídy. Ve slovech Petrových nacházíme jasno ve světle předpotopního kříže.

1. Petrův 3:18-20 Vždyť i Kristus jednou provždy trpěl za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby vás přivedl k Bohu. V těle byl sice usmrcen, ale v Duchu obživen.: (19) V něm také přišel a vyhlásil zvěst duchům ve vězení; (20) **kterí kdysi neuposlechli, když Boží trpělivost ve dnech Noemových vyčkávala, zatímco byl stavěn koráb**, v němž jen několik, to jest osm duší, bylo zachráněno skrze vodu.

Jak neživá příroda přihlížela Kristově smrti před 2000 lety, přihlížela stejně tak předpotopnímu ukřižování. Když této odpadlé ženě praskla voda, bylo to jasně ukázáno v jejich vlastní destrukci mrtvě narozeného Semene, které utopili ve svém nemorálním násilném chování.

V tomto kontextu může být Noemův příběh chápán jako poselství milosti.

Lidé nemohou beztrestně odmítat varování, která jim Bůh milostivě posílá. Bůh varoval lidi v době Noeho a jejich záchrana závisela na tom, jaký postoj k poselství zaujmou. VSV 431

Jediný možný způsob jak považovat Boží poselství skrz Noema za milostivé je, že neodvratná zkáza stihla lidstvo za to, co vykonalo na Kristu. Celé stvoření totiž spočívá v něm.

Kolosským 1:17 On je přede vším a všechno v něm spočívá.

Jan 1:3 Všechno vzniklo skrze ně a bez něho nevzniklo vůbec nic, co je.

Stejně jako začaly padat listy ze stromů v ráji na znamení Kristova utrpení, když Adam zhřešil, tak při potopě stvoření sténalo a rodilo v předpotopním odmítnutí a násilí.

Pokud byl Bůh tím, který zničil předpotopní obyvatele, potom by ukázal samou podstatu Satana. Noemovo poselství nebylo nátlakovým evangeliem a

nejednalo se tedy o vyděračství.

Ježíš nám říká:

Matouš 24:37 Neboť jak tomu bylo za dnů Noe, tak tomu bude i při příchodu Syna člověka.

Všimněte si prosím příčin povodně, které jsou uvedeny v následujících slovech:

Protože výstrahu odmítli, **Bůh odňal hříšnému lidstvu svého Ducha** a lidé zahynuli ve vodách potopy. VSV 431

Naplněn hlubokými výčitkami svědomí nad svým vlastním hříchem a dvojnásob postižen smrtí Ábelovou a vraždou Kainovou, byl Adam zkrušen žalem. **Viděl kolem sebe na vlastní oči, jak se rozšiřuje zkaženost, která nakonec přivodí záhubu světa potopou...** PP 50.3

Byla to rozsáhlá zkaženost či destrukce způsobená lidskou nenávisí a násilností vůči Kristu, která způsobila zničení světa potopou, která vůči nim reagovala násilím a destrukcí.

Matouš 7:2 Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno

Ž 7:16 Vykopal cisternu a vyhloubil ji, a upadl do jámy, kterou udělal.

Satan zavedl lidskou rasu ke vzpouře proti jejímu Stvořiteli. Jeho pokušení je přiměla, aby ve svých denních nestřídmostech Krista ukřižovali nanovo. To způsobilo odnětí Ducha Božího ze země a vedlo k potopě. Pozorně se začtěte do následujícího citátu. Postupujte pečlivě po logické posloupnosti.

Satan je zhoubcem. Bůh nemůže požehnat ty, jež se odmítli stát jemu věrnými. Vše, co může učinit, je umožnit Satanovi dokončení jeho díla zkázy. Vidíme pohromy všeho druhu a rozsahu, jak se snášejí na zemi, ale proč? **Pánova zádržná síla není vykonávána. Svět pohrdá slovem Božím. Žije, jakoby ani žádný Bůh nebyl. Stejně, jako obyvatelé Noemova světa, odmítá myšlenku Boží přítomnosti.** Špatnost dosahuje znepokojivých rozměrů a země již brzy sklídí, co zasela. 6T 388,389

1. Ellen Whiteová nám říká, kdo je zhoubcem (ničitelem):

Satan je zhoubcem. 6T 388.

2. Poté jsme obeznámeni s tím, proč je zhoubci umožněno konat své dílo zkázy:

Bůh nemůže požehnat ty, jež se odmítli stát jemu věrnými. Vše, co může učinit, je umožnit Satanovi dokončení jeho díla zkázy. 6T 389

3. Následně jsme zpraveni o pohromách, jež se dnes všude objevují, a proč tomu tak je. Ten samý proces, který je zmíněn v 1. kapitole knihy Římanům, je zmíněn zde. Bůh je zapomenut.

Vidíme pohromy všeho druhu a rozsahu, jak se snášejí na zemi, ale proč? Pánova zádržná síla není vykonávána. Svět pohrdá slovem Božím. Žije, jakoby ani žádný Bůh nebyl. 6T 389

4. Příkladem tohoto procesu je příběh Noemovy potopy.

Stejně, jako obyvatelé Noemova světa, odmítá myšlenku Boží přítomnosti. Špatnost dosahuje znepokojivých rozměrů a země již brzy sklídí, co zasela. 6T389

Kristus je stejný včera, dnes a navždy. Jeho metody jednání s lidmi se nemění. Stejný proces je znovu popsán ve *Velkém sporu věků*. V Bibli je také několik příkladů, které tento proces vysvětlují.

Lidé nemohou beztrestně odmítat **varování, která jim Bůh milostivě posílá**. Bůh varoval lidi v době Noeho a jejich záchrana závisela na tom, jaký postoj k poselství zaujmou. Protože výstrahu odmítli, **Bůh odňal hříšnému lidstvu svého Ducha a lidé zahynuli ve vodách potopy**. V době Abrahama se Milost přestala přimlouvav za hříšné obyvatele Sodomy, a všechny - kromě Lota, jeho ženy a dvou dcer - zničil oheň seslaný z nebe. **Podobně také v době Pána Ježíše slyšeli tehdejší nevěřící Židé varování z úst Božího Syna: „Aj, zanechávat' se vám dům váš pustý.“** Matouš 23:38. Při pohledu do závěrečného období lidských dějin prohlásil věčný Bůh o lidech, kteří „lásku k pravdě nepřijali, aby spaseni byli“, že „pošle jim Bůh mocné dílo podvodů, aby věřili lži, a aby odsouzeni byli všichni, kteříž neuvěřili pravdě, ale

oblíbili sobě nepravost." 2. Tesalonickým 2:10-12. **Když odmítají učení jeho slova, Bůh jim odjímá svého Ducha a ponechává je na pospas bludům, které mají rádi.** VSV 431

Zde je proces popsán znovu:

1. Bůh sešle milostivé varovné poselství (nikoli nátlakové poselství.)
2. Je-li poselství kompletně zavrhnuto, Duch Boží je odňat.
3. Člověk je ponechán vlastní zkáze.
4. Člověk přijímá důsledky svých vlastních rozhodnutí.

Zde jsou uvedeny příklady toho, co následovalo po tomto procesu:

1. Zničení světa potopou v Noemově době.
2. Destrukce Sodomy.
3. Zavržení Krista Izraelem a zničení Jeruzaléma.
4. Zničení posledních dnů.

Všechny tyto příklady následovaly stejný proces. Proto jsou zahrnuty v tomto citátu. Prozkoumáme-li zničení Jeruzaléma, dostaneme ještě jasnější posloupnost.

Během obležení a za vraždění, které pak následovalo, zahynulo více než milion lidí. Ti, kdo přežili, byli odvedeni jako zajatci, prodáni do otroctví, odvezeni do Říma, aby zvýšili lesk vítězoslávy dobyvatele, byli předhazováni dravé zvěři v amfiteátrech nebo rozeznáni jako tuláci po celé zemi.

Židé sami byli strůjci svého údělu. Sami si naplnili pohár pomsty. **V úplné pohromě, která je jako národ postihla, a ve všech bídách, které pak následovaly, když byli rozptýleni, sklízeli jen to, co sami zaseli.** Prorok praví: „*Z tebeť jest zhouba tvá, ó Izraeli,*“ protože „*jsi padl příčinou nepravosti své*“ (Oz 13:9; 14:1). **Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě přímého Božího rozhodnutí.** Velký podvodník se tak snaží utajit svou vlastní činnost. Tvrdošjným odmítáním Boží lásky a milosti Židé způsobili, že byla od nich odňata Boží ochrana a satan jim mohl vládnout podle své vůle. Strašné krutosti, které se projevily při zkáze Jeruzaléma, ukazují, jaká je Satanova pomstychtivá moc nad těmi, kteří se poddali jeho nadvládě VSV 35.3

Destrukce Jeruzaléma je ukázkou Satanovy pomstychtivé moci. Tento příklad byl uveden spolu s celosvětovou potopou, požárem v Sodomě a událostmi posledních dnů.

Ellen Whiteové bylo jasně vyjeveno, jak tento proces funguje:

Bylo mi vyjeveno, že Boží soudy nepřicházely na lidstvo od Pána přímo, nýbrž touto cestou: Oni se postaví mimo Jeho ochranu. On varuje, napravuje, kárá a ukazuje jedinou cestu bezpečí; pokud následně ti - kteří byli předmětem Jeho zvláštní péče budou následovat vlastní cesty nezávisle na Duchu Božím a i přes opakovaná varování, pokud si zvolí svoji vlastní cestu - tehdy On nepověří Svě anděly, aby zabránili Satanovým rozhodným útokům na ně. 14MR 3

Znovu jsme obeznámeni se Satanovým konáním:

Jejich utrpení se často vykládá jako trest, který je postihl na základě přímého Božího rozhodnutí. Velký podvodník se tak snaží utajit svou vlastní činnost. VSV35

Je pravdou, že Satan experimentuje s přírodou a je-li mu to umožněno, využívá ji ke svému dílu zkázy.

Satan působí také prostřednictvím přírodních živlů, aby sklídl žeň nepřipravených duší. Studuje tajemství přírodních dějů a nasazuje všechnu svou moc, aby živly ovládl, pokud mu to Bůh dovolí. Když mu bylo dovoleno, aby udeřil na Joba, Job okamžitě přišel o stáda, služebnictvo, domy, děti; stíhalo ho jedno neštěstí za druhým. Bůh chrání svá stvoření před mocí zhoubce. VSV 589

Je tedy pravdou, že Satan často využívá sílu přírody k ničení, ale příběh o potopě je komplexnější, neboť v té době Satan neměl nad přírodními živly žádnou moc.

Burácení bouře přehlušovalo kvílení lidí, kteří pohrdli mocí Boží. **Sám Satan, který musel zůstat uprostřed zuřících živlů**, se obával o svou vlastní existenci. PP 63.2.

Duch proroctví využívá termínu *zuřící živly* v souvislosti s dílem zlých andělů:

Když jste se umístili ve správném vztahu k Bohu, pak vězte, že **budete-li přinuceni jít mezi zuřící živly**, Kristus vám propůjčí svého ducha a pomůže vám ve vašem úsilí. Když budete zavlčeni do kontaktu se silami temnoty, budou vám andělé Boží po vašem boku a ochrání vás před lidskou zlobou. RH June 29,1886

Zajímavostí z doby zničení Jeruzaléma je, že římský císař Titus chtěl zachovat jeruzalémský chrám. Nicméně jeho armáda byla zaplavena duchem chaosu a zmatku a Titus nad situací ztratil kontrolu.

Titus v doprovodu svých generálů a velitelů přispěchal hned na místo a přikázal vojákům, aby oheň uhasili. Jeho slov však nikdo nedbal. Rozvášnění vojáci rozšířili požár do dalších prostor sousedících s chrámem a svými meči pak zabili velké množství Židů, kteří se tam ukryvali. VSV 33

Ztratil Satan kontrolu nad svou armádou? Projevil se Satanův vzpurný duch obsažený v každé z legií jako ukázka naprostého chaosu a zmatku? A tím samým způsobem - vzbouřilo se snad stvoření, které se Satan snažil ovládat - také proti danému pořádku a zrcadlilo tak Satanův vlastní obraz?

Rozdíl mezi zničením Jeruzaléma a ničivou povodní je založen v rozdílu mezi nespoutanou římskou armádou a nespoutanými přírodními živly či možná nespoutanými zlými anděly. Je zřejmé, že římské vojáky pod vedením Satana zničili Jeruzalém. Již ne tak jasné lze vidět Satanovy násilné principy, jimž bylo povoleno se projevit skrze přírodu či případně skrze jeho vlastní následovníky. V tomto případě potopy neměl Satan moc nad přírodou, spíše bylo přírodě povoleno, aby zrcadlila jeho obraz jako protiklad k obrazu Krista. Kristus jedná slušně a spořádaně, zatímco Satan má chaotickou a násilnou povahu. Satan je posedlý válečným duchem a tomuto duchu bylo umožněno projevit se jako přírodní živel. Stejný princip se objevuje v Druhém příchodu Ježíše Krista.

Nyní bude z jejich úst znít volání smrtelné úzkosti. Hlasitěji než křik „Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!“, který se nesl ulicemi Jeruzaléma, bude se nyní ozývat zoufalý nářek: „Je to Boží Syn! Je to pravý Mesiáš!“ (644) Budou se pokoušet utéct z přítomnosti Krále králů. **Marně se však budou pokoušet ukrýt v dutinách země, které vytvořily zuřící živly.** VSV 643,644

Je pro nás snadné říci, že osoba, která se chová násilně a chaoticky, je pod vlivem Satana, ale pokud je přírodě samotné umožněno zrcadlit jeho myšlení, jsme v pokušení toto připisovat spíše Bohu. Přesto však náš Otec není chaotická, nespořádaná bytost. Stane-li se příroda chaotickou, je to proto, že jí bylo umožněno odrážet mysl a ducha chaosu kvůli skutečnosti, že její Stvořitel byl nakonec a kompletně násilně vypuzen. Člověku byla předána vláda nad zemí.

Žalmy 8:5-7 co je člověk, že na něj pamatuješ, syn člověka, že jej navštívuješ? (6) Trochu jsi jej omezil, aby nebyl božskou bytostí, a korunoval jsi ho slávou a důstojností. (7) **Svěřil jsi mu vládu nad dílem svých rukou,** všechno jsi mu položil pod nohy,

Když je Kristus konečně a úplně zavrhnut, tato nadvláda, jež byla lidstvu předána, bude odrážet mysl toho, který byl zvolen jejími obyvateli. Předá-li otec auto svému synu a jeho syn se pohybuje ve společnosti bezohledných a chaotických přátel, bude otec obviněn z vraždy vlastního syna, pokud bude automobil účasten nehody vzniklé kvůli bezohlednosti?

Smrt je způsobena hříchem, nikoli Bohem

Takto to bylo již od počátků světa. Bůh řekl Adamovi v zahradě:

Genesis 2:17 Ale ze stromu poznání dobrého a zlého, z toho nejez. Neboť v den, kdy bys z něho jedl, jistě zemřeš.

Je nám jasně řečeno, proč k této smrti dojde:

Římanům 6:23 Mzdou hříchu je smrt;

Sněžení ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého znamenalo, že Adam se nyní dokázal sám rozhodnout, co je dobré a co zlé. Předpokládal, že ví lépe než Bůh, co je pro jeho blaho nejlepší. Toto myšlení následuje jasně definovaný proces:

Jakubův 1:14-15 Každý, kdo je pokoušen, je strháván a váben svou vlastní žádostivostí. (15) Žádostivost pak počne a rodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

Pokoušení vede ke chtíči, který vede k hříchu, a ten následně ke smrti. Bůh

není původcem hříchu, proto za něj nemůže od lidí vybírat jeho mzdu. Pokud by Bůh tuto mzdu vybíral, mohl by být označen za vyděrače. Bylo by to jako říci „nebudete-li mne uctívat, zabiju vás i vaše rodiny.“

Co je to tedy hřích?

Římanům 14:23 ... Všecko, co není z víry, je hřích.

1. Janův 3:4 Každý, kdo činí hřích, činí také svévoli. Hřích je svévole.

Co je tím zákonem?

Římanům 7:12 A tak Zákon je svatý i přikázání je svaté, spravedlivé a dobré.

Jaký je Bůh?

1. Svatý: „Bud'te svatí, neboť já, Hospodin, váš Bůh, jsem svatý.“ Leviticus 19:2

2. Spravedlivý: „On je Bůh věrný a není v něm špatnost, je spravedlivý a přímý.“ Deuteronomium 32:4

3. Dobrý: „Proč mne nazýváš dobrým? Nikdo není dobrý, než jeden: Bůh.“ Lukáš 18:19

Pokud je Bůh a Jeho zákon svatý, spravedlivý a dobrý, co je tedy ten zákon ve vztahu s Bohem?

Desatero vyjadřuje Boží povahu. Ztělesňuje zásady jeho království.
PM 155.8

Bůh požaduje od svých dětí dokonalost. **Zákon představuje Boží charakter a je měřítkem všech lidských povah.** PM 161.2

Dodržíte rádi Boží přikázání právě proto, že **tyto Boží přikázání jsou Božím naučením, otiskem Jeho charakteru a nemohou se nikdy změnit stejně jako Boží charakter?** FLB 130.

Kristus, dokonalý obraz Otce

Kdo je Tím, jenž dokonale předvedl zákon jako přepis Božího charakteru?

Pozemský život Ježíše Krista byl dokonalým příkladem poslušnosti Božího zákona... PM 161.2

Co o sobě říkal Kristus?

Jan 14:9 Ježíš mu řekl: „ Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty jsi mne nepoznal? **Kdo viděl mne, viděl Otce.** Jak můžeš říkat: ‚Ukaž nám Otce‘?

Co nám zákon říká?

Exodus 20:13 Nezabiješ! [H7523 – rozbít na kousky]

Odrážel Kristus dokonale Otcův zákon?

Lukáš 9:56 Neboť Syn člověka nepřišel lidské duše zahubit, ale spasit

Matouš 26:52 Tehdy mu Ježíš řekl: „Vrat' svůj meč na místo. Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou

Lukáš 6:27-28 Ale vám, kteří slyšíte, pravím: Milujte své nepřátele. Dobře činite těm, kteří vás nenávidí, (28) Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám činí příkoří.

Matouš 5:39-40 Já však vám pravím, abyste neodporovali zlému člověku, ale když tě někdo udeří do tvé pravé tváře, nastav mu i druhou tvář. (40) A tomu, kdo se s tebou chce soudit a vzít ti košili, nech i plášť.

Lukáš 23:34 Tedy Ježíš řekl: Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.

Je-li Kristus dokonalým obrazem svého Otce a Kristova služba na zemi byla také dokonalým vyobrazením zákona a tento zákon je zrcadlem Božího charakteru, je nevyhnutelné, že když Bůh říká „Nezabiješ,“ je to proto, že On nezabíjí. Jinak by byl Bůh považován za farizeje:

Matouš 23:2-3 Na stolci Mojžíšově usedli učitelé Zákona a farizeové.
(3) **Proto udělejte a zachovávejte všechno, co by vám řekli, avšak podle jejich skutků nečiňte; neboť mluví, ale nečiní.**

Mluví snad Bůh, ale nečiní? Prýští sladká a hořká voda ze stejné fontány? Říká nám, abychom nevráždili, a pak se „otočí na patě“ a zabije miliardy lidí, přičemž se stane největším zabijákem ve Vesmíru? Ježíš nikdy nikoho nezabil a Ježíš je dokonalým vyobrazením svého Otce, jehož charakter je zcela jasně zapsán do zákona, který říká „nezabiješ“. Budtež svatí, neb já jsem svatým. Zřekněte se násilí, neboť já sám jsem se jej zřekl. Když Izajáš promluvil o Kristu, řekl:

Izajáš 53:9 A určili mu hrob mezi ničemy, ale byl s bohatým ve své smrti, **protože se nedopustil násilí** a v jeho ústech nebylo lstí.

Kristus se nikdy násilí nedopustil. Kristus je perfektním obrazem svého Otce. Proto se ani Otec násilí nedopustil. Je tudíž nevinným vůči obviněním, které proti němu vznesly miliony křesťanů.

Římanům 3:3-6 Co tedy, když někteří byli nevěrní? Nezruší jejich nevěrnost věrnost Boží? (4) Naprosto ne! Ale ať je Bůh pravdivý a každý člověk lhář, jak je napsáno: ‚Abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, když tě soudí.‘ (5) Jestliže však naše nepravost prokazuje Boží spravedlnost, co řekneme? Není Bůh nespravedlivý, když nás stíhá hněvem? Mluvím teď po lidsku. (6) Naprosto ne! Vždyť jak by pak Bůh mohl soudit svět?

Jak vykonává Bůh pomstu?

Římanům 12:19-21 Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo Božímu hněvu, neboť je napsáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ (20) **Ale**: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, dávej mu jíst, a má-li žízeň, dávej mu pít; když to budeš činit, nasypeš žhavé uhlí na jeho hlavu.‘ (21) Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.

Myšlení Boží není našim myšlením. Pomsta Boží není naší pomstou. Takto funguje Boží charakter. Pečlivě si přečtěte každou část následujícího textu, neboť je v něm odhalena úplná Otcova povaha.

Exodus 34:6-7 Hospodin prošel kolem něho a zavolal: Hospodin, Hospodin, Bůh soucitný a milostivý, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství a věrnosti, (7) zachovává milosrdenství tisícům, snímá vinu, přestoupení a hřích, jistě však nenechá viníka bez trestu, navštěvuje s trestem vinu otců na synech i na synech synů, na třetí i

čtvrté generaci.

Žalmy 107:1 Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, vždyť jeho milosrdenství je věčné!

Bůh je vždy milostiv a miluje svobodu, proto umožňuje lidem přijmout důsledky jejich rozhodnutí. On navštěvuje jejich vlastní nepravosti jen a pouze na jejich vlastní hlavy. Jak člověk zasévá, tak také sklízí.

Velká lež, která vedla ke strachu ze smrti

Satan pozměnil význam prvních instrukcí, které Bůh předal Adamovi. Bůh řekl Adamovi, že pokud bude sám rozhodovat o tom, co je dobré a co zlé, povede to k jeho vlastní záhubě. Když Adam pozřel zakázané ovoce, Satan mu řekl, že ho Bůh najde a zabije. Boží slova byly změněny z poselství milosti na vynucené evangelium.

Genesis 3:9-10 Hospodin Bůh zavolal na člověka a zeptal se ho: Kde jsi? (10) On odpověděl: Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, protože jsem nahý; proto jsem se schoval.

Satan vykresluje Boha jako někoho, kdo využívá nátlaku a manipulace k udržování Adamovy poslušnosti skrze strach ze smrti. To byl mistrovský tah, protože když Adam uvěřil klamu hada, potom tento nový bůh, jehož Adam uctíval, byl manipulátorem, který využíval strachu ze smrti, aby ho držel v šachu. Adam se Boha obával, jakožto zabijáka a to ho umístilo do otroctví. Je to stejné otroctví, ze kterého nás přišel osvobodit Kristus:

Židům 2:14-15 Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí, totiž Ďábla, (15) **a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.**

Lukáš 1:71-74 Zachránil nás od našich nepřátel a z rukou všech, kteří nás nenávidí, (72) aby prokázal milosrdenství našim otcům a rozpomenul se na svou svatou smlouvu; (73) na přísahu, kterou se zavázal našemu otci Abrahamovi, že nám dá, (74) **abychom vysvobozeni z rukou našich nepřátel mu beze strachu sloužili...**

Jak jsme osvobozeni z rukou našich nepřátel?

1. Janův 4:18 V lásce není strach, ale dokonalá láska strach zahání; vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti v lásce.

A znovu, co jest tím strachem, jenž nás drží v otroctví?

Židům 2:15 a osvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti drženi po celý život v otroctví.

Kde se tento strach vzal?

Gen 3:9-10 Hospodin Bůh zavolał na člověka a zeptal se ho: Kde jsi?
(10) On odpověděl: **Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se,**
protože jsem nahý; proto jsem se schoval.

Čeho se Adam tolik obával? Nechme odpovědět Adamovo potomstvo.

Exodus 17:3 Ale lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Říkali:
Proč jsi nás vyvedl z Egypta? Abys nás, naše syny i náš dobytek
nechal zemřít žízni?

Numeri 14:2-3 Všichni synové Izraele reptali proti Mojžíšovi a
Áronovi. Celá pospolitost jim říkala: Kéž bychom byli zemřeli
v egyptské zemi anebo kéž bychom zemřeli v této pustině! (3) **Proč**
nás Hospodin přivedl do této země, abychom padli mečem? Naše
ženy a malé děti se stanou kořistí. Nebylo by pro nás lepší vrátit se do
Egypta?

Numeri 21:5 **Lid mluvil proti Bohu a proti Mojžíšovi: Proč jste nás**
vyvedli z Egypta, abychom zemřeli v pustině? Vždyť tu není chléb
ani voda. Znechutili jsme si tuto mizernou stravu.

Co způsobilo Izraelcům smrt v pustině? Bylo to jejich vlastní přesvědčení, že
je Bůh hodlá zabít. Odkud takovéto přesvědčení vzešlo? Pochází od Satana,
který to předal Adamovi a Evě. To je ta nejzvrácenější, zlá lež vyslovená proti
našemu milujícímu, laskavému a milostivému Otci. Ta udržuje lidskou rasu v
otročtví, protože vytváří strach a strach, je semenem vzpoury, která vede k
hříchu, který vede ke smrti.

Kristus zničil smrt

Proto Ježíš požádal Otce, aby mohl přijít na tento svět a ukázat nám proces
smrti. Kristus odhalil hada skrývajícího se ve stínech, obviňujícího Boha, že je
zabiják a skrývajícího vlastní zvrácené skutky.

Jak Kristova smrt odhalila, že Bůh není zabijákem?

- Nebyl to Bůh, kdo rozdmýchal farizeje, aby usilovali o zabití Krista, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo uvrhl učedníky do dřímoty a spánku, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo přiměl Židy zradit Krista, byl to Satan.

- Nebyl to Bůh, kdo donutil učedníky k úprku, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo přiměl farizeje požadovat Kristovo ukřižování, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo skrze dav manipuloval s Pilátem, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo přinutil lid bít Krista, plivat na něj a tahat ho za vousy, byl to Satan.
- Nebyl to Bůh, kdo popudil římské vojáky k ukřižování Krista, byl to Satan.

Dokonce i v tento moment mohl Bůh ušetřit svého syna ode všeho, co mu Satan činil. Přesto Kristus pravil:

Jan 10:17-18 Proto mne Otec miluje, že já pokládám svou duši, abych ji zase přijal. (18) Nikdo ji ode mne nebere, ale já ji pokládám sám od sebe. Mám moc ji položit, a mám moc ji opět přijmout. Tento příkaz jsem přijal od svého Otce.

Otec by nikdy nenechal Svého drahého Syna zemřít. Kristus sám na Otce naléhal, aby jej nechal Vesmíru odhalit, co způsobuje smrt. Smrt na kříži odhalila, že hřích způsobuje smrt; nikoli Bůh.

Spasitel neviděl za hranice hrobu. Naděje mu nedávala jistotu vítězství nad smrtí ani nezaručovala, že Otec jeho oběť přijme. **Kristus se bál, že hřích se Bohu natolik protiví, že by jejich odloučení mohlo být věčné. Pociťoval úzkost, která se zmocní hříšných lidí, až se za ně milost přestane přimlouvav. Vědomí hříchu, který obracel Otcův hněv proti němu jako zástupci člověka, ztěžovalo Kristu jeho úděl natolik, že mu puklo srdce.** TV 484.1

Hřích způsobil odloučení mezi Bohem a Jeho Synem. Boží hněv byl způsobem Jeho zanevření. Boží hněv je Jeho zvláštním činem odvrácení se od hříšníka a zanechání jej vlastnímu rozhodnutí.

Izajáš 28:21 Neboť Hospodin povstane jako na hoře Perasímu, rozzuří se jako v Gibeónském údolí, aby vykonal své dílo, sobě cizí dílo, a aby vykonal svou službu, pro něj neobvyklou službu.

Ezechiel 7:22 **Odvrátím od nich svou tvář** a oni znesvěť můj poklad. Vstoupí do něj lupiči a znesvěť jej.

Deuteronomium 31:17, 18 V onen den vzplane proti němu můj hněv, opustím je **a skryji před nimi svou tvář**. Bude k požívání, potkají ho mnohá trápení a soužení. V onen den řekne: Což to není kvůli tomu, že můj Bůh není v mém středu, že mě potkala tato trápení? V onen den **jistě skryji svou tvář** kvůli všemu zlu, které spáchal, když se obrátil k jiným bohům.

Žalmy 27:9 **Neskrývej přede mnou svou tvář, neodvracej se hněvivě od svého otroka** -- býval jsi mou pomocí. Nenech mě, neopouštěj mě, Bože, má spáso!

Micheáš 3:4 Potom budou volat k Hospodinu, **ale neodpoví jim, v ten čas skryje před nimi svou tvář**, protože páchali zlé činy.

Pro lepší pohled na biblické vnímání Božího hněvu si prosím přečtete knihu *God's Strange Act (Podivný čin Boží)*.

Když naše hříchy odmítnutí Boha byly na Kristu, ony způsobily, že Bůh odvrátil svou tvář. Když tak učinil, Kristus volal:

Matouš 27:46 Kolem deváté hodiny zvolal Ježíš silným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“ To jest: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“

Proč se Bůh „zřekl svého Syna“, dá-li se to tak říci? Učinil tak, aby ukázal, jak se staví k hříchu; tomu hříchu odmítnutí Jej. Nakonec od Boha člověk dostane to, po čem touží. On nestojí proti hříšníkovi jako jeho kat. Bůh neseslal oheň z nebe, aby strávil Krista na kříži. Ani neseslal blesky, aby Jeho Syna rozdrtily na kousky. Nezamáčkl Jej do země Svou pěstí. Prostě odešel, kvůli lidské vůli, která Boha odmítla a nechtěla s Ním mít nic společného.

Izajáš 53:3-5 **Opozorovaný a lidmi zavržený**, muž bolesti, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář -- všemi opovržený, takže jsme si ho nevážili (4) **Jenže to byly naše nemoci, které snášel, a naše bolesti, které nesl**; a my jsme si o něm mysleli, že je zasažen a ubit Bohem a zkrúšen. (5) **Ale on byl proboden za naše přestoupení**, zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni.

Kristus tuto lidskou vůli nesl na Sobě. Byl zraněn za naše přestoupení, jímž

bylo odmítnutí pravdy. Aby odhalil pravou podstatu smrti, musel Bůh toto odmítnutí ctít a odvrátil se. Kristus musel od svého Otce získat svolení, aby ukázal, že to hřích způsobuje smrt, nikoli Bůh.

Když Kristus volal za zvuku nebeských trubek slova „Dokonáno jest,“ a poté odkázal Svého Ducha Svému Otcovi a zemřel, smrt byla odhalena. Hád byl odhalen jakožto zhoubce. Satan a jeho andělé stáli před vesmírem odhaleni a otázky, jež doposud přetrvávaly v myslích dobrých andělů a nepadlých světů, zmizely. Satan padl z nebe v podobě blesku.

Lukáš 10:18 Řekl jim: „Viděl jsem, jak Satan spadl s nebe jako blesk.“

2. Timoteovi 1:9-10 on nás zachránil a povolal svatým povoláním ne podle našich skutků, nýbrž podle vlastního předsevzetí a podle milosti, kterou nám daroval v Kristu Ježíši před věčnými časy, (10) a která se nyní ukázala zjevením našeho Zachránce Krista Ježíše. **On zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a neporušitelnost.**

Od stvoření světa byli Bůh i Jeho Syn rozhodnuti odhalit pravou povahu smrti a její vztah k hříchu. Když Kristus zemřel na kříži, kauza smrti byla odhalena a proto její moc zničena.

Římanům 16:25-26 Tomu, kdo je mocen vás upevnit podle mého evangelia a zvěsti o Ježíši Kristu, **podle zjevení tajemství, které bylo po časy věků zamlčeno,**, (26) **nyní však bylo zjeveno a skrze prorocká Písma** podle příkazu věčného Boha oznámeno všem národům k poslušnosti víry

Jan 12:32-33 A já, až budu vyvýšen ze země, přitáhnu všechny k sobě. (33) Těmito slovy naznačoval, jakou smrtí má zemřít.

To znamená, že skrze smrt Kristus zničil představu, že Bůh způsobuje smrt. Moc smrti je Satanovou lží o tom, že Bůh zabíjí ty, kteří Mu odporují.

Židům 2:14 Protože děti mají účast na krvi a těle, podobně i on se jich stal účastným, **aby skrze smrt zahladil toho, kdo má vládu nad smrtí,** totiž Dávla,

Kristus vyvrátil lež, že původní varování od Boha k Adamovi byla pohružka, že jej zabije. Proto je kříž symbolem osvobození z otroctví; otroctví strachu ze

smrti. Když Kristus zemřel, odhalil tak, co se stane hříšníkovi. On vyjevil, že Otec svého Syna nezabil, ale spíše se od něj odvrátil, přesně podle hříšnickovy vůle. Kristus na sobě nesl naši touhu Boha odmítnout. Bůh toto odmítnutí ctíl a vydal Svého Syna.

V den posledního soudu všichni zatracení pochopí, proč odmítli pravdu. Kříž a jeho tajemná Oběť hříšníky usvědčí. Všechny lživé výmluvy se rozplynou. Odpadlictví se ukáže v celé své ohavnosti. Lidé uvidí, pro co se vlastně rozhodli. Odvěký spor pravdy a bludu bude vyřešen. TV 33.2

Kříž přináší život a nesmrtelnost skrze evangelium. Kříž odhaluje, že Bůh není původcem smrti, a že Satan je lhář a vrah od počátků.

Když ale Kristus již zničil moc smrti, proč budou lidé i nadále umírat? Je to proto, že nepřestávají věřit lži, že je Bůh za jejich hříchy zabije. Díky tomu, že se od tohoto bludu neopouští, jsou lidé přetvářeni k jeho obrazu. Rovněž je to činí zranitelnými vůči představě, že každá nabídka Boží milosti je vlastně prostředek manipulace, protože pokud tuto nabídku nepřijmou, Bůh je zabije.

Vzhledně ke kříži a uvidíme, že Kristus zničil smrt pro každého muže, ženu i dítě. Odhalil nám toho hada na tyči. Kristus nám ukázal, že Otec je naplněn láskou a není v Něm ani kousku tmy. Nyní jsme tedy schopni pochopit význam těchto Kristových slov:

Matouš 9:24 říkal: „Odejděte! Vždyť ta dívka nezemřela, ale spí.“ I posmívali se mu.

Satan se nadále skrývá v ničivých událostech, jež se ve světě objevují. Působí, aby lidé věřili, že Bůh je zodpovědný za přesně tyto věci, které ale dělá Satan. Pokud se věří, že Bůh ničí lidstvo, vytváří se strach, který drží duše v otroctví. Dokud nebude kázáno toto evangelium jako prosté jakékoliv výhrůžky smrti pocházející přímo od Boha, vždy musí být chápáno jako vyděračství. Strach ze smrti člověku nikdy neumožní, aby úplně spočinul v rukách Božích. V tomto kontextu může být volání milosti chápáno pouze jako skrytá hrozba zničení.

Odhalení Otcovy lásky

Bible jasně ukazuje, že nejsme spaseni skrze naše skutky. Příběh marnotratného syna odhaluje, že jej otec přijal ne proto, jaký byl, ale proto, že byl jeho synem. Poselství knihy *Identity Wars (Války o identitu)* odkrývá fakt, že máme pro Boha hodnotu nikoli proto, že podáváme výkony, jak si On přeje, ale spíše proto, že jsme Jeho dětmi. To co děláme, nemůže nikdy změnit Jeho lásku k nám.

Matouš 3:17 A hle, ozval se hlas z nebes, který říkal: „Toto je můj Syn, Milovaný, v němž jsem našel zalíbení.“

Efezským 1:6 ke chvále slávy jeho milosti, kterou nás obdařil ve svém milovaném Synu.

Slova: „Ty jsi můj milovaný Syn, tebe jsem si vyvolil,“ která zazněla u Jordánu, se vztahují na celé lidstvo. Bůh promluvil k Ježíši jako našemu zástupci. Nezavrhl nás pro naše hříchy a slabosti, ale ukázal, že mu na nás záleží (Efezským 1:6). Sláva, která spočinula na Kristu, je důkazem Boží lásky k nám. TV 66.4

Uvěříme-li skutečně, že jsme přijmutí v tom Milovaném ne kvůli tomu, že jsme spravedliví, ale protože On je láska, pak musíme věřit, že v očích Božích budeme vždy mít hodnotu.

Logický vývoj poselství Identity o hodnotě skrze náš vztah k Otci je, že nic by v Jeho očích nemohlo způsobit ztrátu naší ceny a On by přeci nikdy neodhodil něco, co je pro Něj tak cenné. Představa, že Bůh vlastní rukou ničí svévolníky naznačuje, že svévolníci již pro Něj hodnotu nemají. Když takovéto zprávy čteme a dojdeme-li k takovému závěru, potom věříme v jakéhosi Boha, který může naprosto znehodnotit lidstvo, protože nechtějí dělat to, co On žádá. Smrt bezbožníků se stává svrchovaným prohlášením, že hříšní pro Boha nic neznamenají.

Kolik z nás by si přálo odhodit někoho, kdo je pro nás cenný? Dokonce i jako lidské bytosti, pokud v někom vidíme hodnotu, nikdy jej nenecháme odejít. Když tak nejsme schopni učinit ani my, jak by mohl Bůh zahrnout své děti? Tohle nikdy nemůže udělat. Těm, co jej odmítnou, On může pouze udělit

právo zemřít. Jediné, co může učinit, je poskytnout jim svobodu při výběru Jeho či smrti.

Příslaví 8:36 Ale kdo proti mně hřeší, činí násilí své duši, všichni, kdo mě nenávidí, milují smrt.

Kristus skoncoval se smrtí. Učinil tak již na počátku světa, ale jasně se to ukázalo až v časech kříže. Příběhy o morové ráně v Egyptě, potopě, Sodomě a Gomoře a jiné ke kříži hovoří, ale ten nebyl ještě zjeven. Poté, co došlo ke zjevení kříže, neexistuje výmluva věřit tomu, že Bůh je původcem smrti. Pro akceptování tohoto otroctví a strachu z toho, že Bůh zabije ty, jež se proti němu obrátí, zde není místo. Jediný možný způsob, jak může člověk anulovat skoncování se smrtí je ten, že bude i nadále věřit, že Bůh zabije ty, jež neučiní tak, jak On si žádá. Takoví neustále věří, že Bůh využívá nátlaku, aby změnil lidské chování.

Násilí je v rozporu se zásadami Boží vlády. Pán Bůh chce pouze službu lásky a lásku nelze vynutit, získat silou či mocí. Lásku probouzí jen láska. Znat Boha znamená milovat ho. Bylo třeba jasně ukázat, že Boží povaha je pravým opakem povahy Satanovy. To mohla udělat jen jediná bytost v celém vesmíru. Boží lásku mohl zjevit jen ten, kdo ji poznal v celém jejím rozsahu. Po temné noci muselo světu vzejít Slunce spravedlnosti "se zdravím na paprscích". Malachiáš 3:18. TV 10.4

Hojivá moc Kristových křídel spočívá v tom, že zničil smrt. Zničil i představu, že Bůh své nepřátele zabije vlastní rukou. Ta lež, že Bůh zabíjí své nepřátele, je to, co dalo křídla Satanovi, aby si vystavěl své království otroctví skrze strach. Když Kristus zemřel a odhalil, jak ke smrti dochází, Satanova křídla byla přistřižena a on spadl na zem. Ti, jež vzhlíží ke Kristu, povstanou spolu s ním a na Jeho hojivých křídlech se budou vznášet na výsostech země. Když Bůh přinutil hada plazit se po bříše a jíst prach ze země, předpověděl tak zkázu Satanova království tím, že demaskuje jeho lež o tom, že Bůh je manipulátorem a používá nátlak pomocí strachu.

Golgota odhalena díky potopě

Jak Pán pozoroval zkaženost světa, naznačil, že bude existovat určitý limit.

Genesis 6:3 A Hospodin řekl: **Můj duch nebude v člověku přebývat navěky**, protože je tělo. Jeho dnů bude sto dvacet let.

Tím limitem bylo množství času, po které bude Duch Boží zápasit s člověkem, aby jej zachránil. Duch Krista úpěnlivě prosil celý den a noc Svá svěhlavá dítka. Promlouval k nim a natahoval se k nim den za dnem. Přesto se můžeme dočíst, jaká byla jejich reakce na tohle usilování Jeho Ducha.

Římanům 1:18 Boží hněv se zjevuje z nebe proti každé bezbožnosti a nepravosti lidí, kteří v nepravosti potlačují pravdu,

Předpotopní obyvatelé utopili hlas svědomí. Denně odmítali laskavý, apelující hlas a bez rozmyslu pokračovali ve své zkažené cestě. Toto potlačení Kristova Ducha bylo jako snaha potopit jej pod vodu. Jak byl Jeho Duch den ode dne zarmoucenější, cítil se Kristus často přemožen.

Izajáš 63:10 Ale oni byli vzpurní a zarmucovali jeho svatého Ducha. Tedy se jím změnil v nepřítele a sám proti nim bojoval.

Jak se lidstvo blížilo záhubě, byla Kristova prosba urgentnější a Jeho hlas se stal hlasem nepřítele. S Jeho svědectvím proti nim bylo zacházeno s pohrdáním a záští.

Žalmy 6:4-9 I má duše je velmi vyděšená. A ty, Hospodine, až dokdy? (5) Navrať se, Hospodine, vytrhni mou duši, zachraň mě pro své milosrdenství! (6) Mezi mrtvými na tebe nikdo nevzpomíná! Kdo by ti vzdával chválu v podsvětí? (7) Jsem vyčerpán svým vzdycháním. Každé noci promáčím své lůžko, slzami svou postel rozmočím. (8) Trápením mi slábně zrak, ochabl kvůli všem mým nepřítelům. (9) Odstupe ode mě, všichni činitelé nepravosti! Hospodin slyšel můj pláč.

Utrpení Krista nemohlo zůstat skryto. Pokud lidstvo odmítne přijmout Kristův kříž, pak i neživé skály budou volat, aby nesly svědectví utrpení svého Stvořitele. Jelikož je Kristus Stvořitelem tohoto světa, tak i hmotný svět bude na Jeho utrpení reagovat.

Římanům 8:22 Víme přece, že celé tvorstvo až dodnes společně sténá a pracuje k porodu.

Andělé se zděšením sledovali Spasitelův zoufalý zápas. Zástupy nebešťanů si před strašlivým pohledem zakrývaly tvář. **Neživá příroda vyjadřovala soucit s ponižovaným umírajícím Stvořitelem.** Slunce odmítalo na tak děsivý výjev svítit. Jeho zářivé polední paprsky jako by náhle vyhasly. Kříž zahalila naprostá tma, jako by se na zem snesl smuteční závoj. "Nastala tma po celé zemi až do tří hodin." Lukáš 23:44. **Nejednalo se o zatmění ani jiný přírodní úkaz.** Všude zavládla tma jako o půlnoci, nesvítil ani měsíc ani hvězdy. Bylo to zázračné Boží svědectví, které mělo utvrdit víru dalších generací. TV 484.2

Pozorně si všimněte odpovědi přírody na Kristovo utrpení. Je také důležité si všimnout, že tato odezva přírody nebyla v důsledku běžných přírodních úkazů, byla to odpověď na vraždu jejího Stvořitele. Kvůli důrazu to zopakujeme:

Neživá příroda vyjadřovala soucit s ponižovaným umírajícím Stvořitelem... Nejednalo se o zatmění ani jiný přírodní úkaz. TV 484.2

18. kapitola knihy žalmů vyjevuje Kristovo utrpení na kříži v souvislosti s potopou.

Žalmy 18:5-6 Omotaly mě provazy smrti, zachvátily mě proudy Belialovy. (5) Ovinuly mě provazy podsvětí, v ústrety mi vyšly léčky smrti.

Duch prorocství nám říká, že 18. kapitola knihy žalmů je proroctvím o ukřižování.

Kristus byl „opovržený a lidmi zavržený, muž bolesti, obeznámený s trápením.“ Rukami svévolníků byl jat a ukřižován. O jeho smrti žalmista zapsal: "Omotaly mě provazy smrti, zachvátily mě proudy Belialovy. Ovinuly mě provazy podsvětí, v ústrety mi vyšly léčky smrti." RH July 17, 1900 par. 11

Některé popisy v 18. kapitole knihy žalmů hovoří o povodni, zatímco jiné o sžírajícím ohni napovídající o událostech v Sodomě a Gomoře a o tom konečném soudě nad bezbožníky. Kristus s lidstvem zápasil, aby se odvrátili

od zkaženosti, byl však zavalen záplavou jejich zkaženého chování:

Genesis 6:6 a Hospodin litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.

Předpotopní obyvatelé vystavili Krista otevřené hanbě. Jeho duše byla zmučena a zarmoucena jejich zkažeností, až nakonec na tomto předpotopním kříži vykřikl - žízním! Tento Duch přestal lidstvo hájit. Poté, co byl stovky let utlačován, On nakonec přijal jejich rozhodnutí.

Protože výstrahu odmítli, Bůh odňal hříšnému lidstvu svého Ducha a lidé zahynuli ve vodách potopy. VSV 431

Neživé přírodě nemohlo být zabráněno zvěstovat evangelium skrze potopu. Všimněte si spojení mezi příběhem potopy a křížem v těchto pasážích.

1. Volání/Vykřiky

Žalmy 18:6 **V tísní jsem volal k Hospodinu**, křičel jsem ke svému Bohu. Ze svého chrámu uslyšel můj hlas a můj křik před ním pronikl k jeho uším...

Matouš 27:46 Kolem deváté hodiny **zvolal Ježíš silným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“** To jest: ‚Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?‘

2. Otřesy země

Žalmy 18:7 **Země se zachvěla a zatřásla.** Otřásly se i základy hor, zakymácely se, neboť vzplanul hněvem.

Matouš 27:51 A hle, opona svatyně se roztrhla ve dvě odshora až dolů **a země se zatřásla** a skály se roztrhly

3. Temnota

Žalmy 18:10 Roztáhl nebesa a sestupoval, **pod nohama hustou temnotu.**

Žalmy 18:12 **Temnotu učinil svou skrýší**, stánkem kolem sebe temné vody, hustá oblaka.

Matouš 27:45 Od šesté hodiny **nastala tma po celé zemi** až

do hodiny deváté.

Nebe se zatahovalo stále více a více a přelo čim dále hustěji. PP 62.4

4. Proudny vody a odhalené základy

Žalmy 18:16 Když jsi zahrozil, Hospodine, **ukázala se koryta vod, odhalily se základy světa** -- před dechem tvého hněvivého ducha

Zdalo se, že voda se valí z oblak v mohutných vodopádech. Řeky vystoupily z břehů a zaplavily údolí. Proudny vody vytryskly ze země a nepopsatelnou silou vymršřovaly vysoko do vzduchu mohutné balvany, **které se při dopadu zarývaly hluboko do země.** PP 62.4

Genesis 7:11 V šestistém roce života Noeho, ve druhém měsíci v sedmnáctém dni měsíce -- v tom dni se rozevěly **všechny prameny veliké hlubiny** a uvolnily se nebeské průduchy.

5. Nařikání

Žalmy 22:2 Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Jsi daleko od mé spásy, **od slov mého nařikání.**

Burácení bouře přehlušovalo kvílení lidí, kteří pohrdli mocí Boží. PP 63.2

6. Spása

Žalmy 18:17 Vztáhl ruku z výšiny, uchopil mě a **vytrhl mě z mocných vod.**

Gen 8:1-3 Bůh však pamatoval na Noeho, na všechnu zvěř i na všechen dobytek, který byl s ním v arše, a Bůh nechal nad zemí vanout vítr a vody opadaly. (2) Prameny hlubiny a **nebeské průduchy byly zacpány a dešť z nebe byl zadržen;** (3) **A voda ze země postupně a vytrvale ustupovala,** takže po sto padesáti dnech vody ubylo

Příroda dosvědčila to, co se stalo jejímu Stvořiteli. Protože je Kristus světlem, které osvětluje každého, kdo přichází na tento svět, odráželo se Jeho utrpení v životech těch, kteří zahynuli při potopě.

Žalmy 33:6-7 Hospodinovým slovem byla učiněna nebesa a dechem jeho úst všechen jejich zástup. (7) Hromadí jako val mořské vody, do

skladů dává hlubiny vod.

Nebesa byla vytvořena skrze Kristovu moc. Jeho hlas hovoří ke všem stvořením. To slovo Krista přimělo vody stáhnout se zpět do zásobáren země. Když předpotopní obyvatelé konečně a úplně Krista odmítli, Jeho hlas byl utišen a tato síla, která vodu zadržovala ve svých zásobárnách, se uvolnila a přírodní živly byly oddány chaosu.

Nebyl to Satan, kdo způsobil uvolnění vod, ale tím, že Kristus byl mučen do takového bodu, až byl donucen se vzdát Ducha, a pak již stvoření nemohlo slyšet Jeho jemný hlas, který vody neustále utěšoval slovy – „Upokojte se.“ Vody začaly tedy odrážet vzpurnou povahu Satana a svévolníků. Satan sám poté musel přetpět sílu zuřících živlů, protože velikost Kristova kříže byla odhalena ve vodách povodně. Záškyby země byly projevem Kristova zlomeného srdce. Vody, jež proudily z nebes, byly odrazem jeho slz, které prolil za padlé potomky Adama. Předpotopní obyvatelé odmítli Kristovu trápení porozumět, ale příroda byla svědkem utrpení svého Stvořitele a Jeho smutek a smrt sama zrcadlila. Zkázu však způsobil Satan, neboť přinutil předpotopní obyvatelstvo vzdát se Krista a Jeho Ducha. Poté, co bylo jejich odmítnutí úplné, příroda o tom nesla svědectví, zatímco ve stejný čas odrážela otisk ducha chaosu.

Mysleli jsme, že je zasažen, ubit Bohem

Když vidíme zjevení kříže v příběhu o potopě, můžeme najít hlubší smysl v našem, tedy lidském, postoji k soudu.

Izajáš 53:3-4 Opopvržený a lidmi zavržený, muž bolestí, který znal nemoci; jako někdo, před nímž člověk skryje tvář -- všemi opovržený, takže jsme si ho nevážili. (4) Jenže to byly naše nemoci, které snášel, a naše bolesti, které nesl; a **my jsme si o něm mysleli, že je zasažen a ubit Bohem a zkrušen.**

Ať už je příběh kříže odhalen kdekoli, na tom samém místě se naše přirozené lidské srdce domnívá, že tento úder byl čin od Boha. Bible jasně vyjevuje kříž během povodně, a přesto jsme tuto zkázu považovali za Boží trest. Smrt Kristova byla zjevena ve smrti těch, kteří zahynuli při povodni, a naši přirozenou reakcí bylo říci, že byli zasaženi a ubiti Bohem. To zastírá pravdu kříže a skutečnou příčinu zkázy.

Izajáš 53:5 Ale on byl proboden za naše přestoupení, zdeptán za naše provinění, na něho dolehla kázeň pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni.

To naše přestoupení vedlo k ukřižování, to Satanem inspirovaná lidská povaha způsobila potopu. Řekneme-li, že Bůh způsobil potopu a zabil všechny ty lidi, opakujeme tím to smutné dogma „mysleli jsme, že je zasažen a ubit Bohem a zkrušen.“

Hledání Otce celým srdcem

Při hlubším zamyšlení se můžeme ptát „Nezabil Syn Boží předpotopní obyvatele tím, že nadále nezadržoval vody svým hlasem?“ Jeho hlas byl utišen a On přijal jejich verdikt. Zastřelíte-li muže, jenž prstem zadržuje vodu v hrázi a ona se následně provalí, kdo je tím, jenž způsobil potopu? Varoval je, vybudoval archu, hájil je a varoval je, že stvoření přírody Jeho utrpení promítne. Ve stejném čase, když Kristus nesl břemeno hříchů světa na kříž, tak i příroda s sebou nesla hříšnou a chaotickou mysl člověka ve své zvrácené podobě. Tělo Krista na kříži bylo kompletně zpusťošeno násilím, stejně jako příroda v časech potopy sténala pod břemenem nepořádku a chaosu.

Znají ten hlas, který proniká sluchem mrtvých. Jak často je laskavě a naléhavě volal k pokání. Jak často ho slyšeli v úpěnlivých prosbách přítele, bratra, Vykupitele. Pro ty, kdo odmítli Boží milost, je to hlas odsouzení, i když je tak dlouho žádal: „Odvraťtež se, odvráťte od cest svých zlých. I proč mřítí máte, ó dome Izraelský?“ (Ez 33:11) Jak by si přáli, aby tento hlas nikdy dříve neslyšeli! Pán Ježíš jako ztělesněná moudrost říká: „Poněvadž jsem volala, a odpírali jste; vztahovala jsem ruku svou, a nebyl, kdo by pozoroval, anobř strhli jste se všeliké rady mé, a trestání mého jste neoblíbili.“ (Př 1:24-25) Jeho hlas v nich vyvolává vzpomínky, které by rádi vymazali, výstrahy, kterými pohrdli, pozvání, jež odmítli, příležitosti, které nevyužili. VSV 642

Kristův předpotopní kříž stahuje tu tajemnou oponu lži, která Boha zdánlivě prezentuje jako vraha. Principy Jeho království lásky, Jeho odmítavý postoj k využití síly a zákon, který je přepisem jeho povahy a který k nám jasně hlásá, že bychom sobě neměli zabíjet svědky a že Bůh vrahem není. Pouze ve světle Kristova kříže může příběh Noemovy potopy dosáhnout skutečného rozluštění. Ve světle kříže je obvinění, že je Bůh krutý úkolář, dokázanou lží.

Všechna požehnání, která přijímáme pro tento i pro věčný život, nesou pečeť gologotského kříže. Proto je falešné obvinění, že Bůh jako krutý pán sklízí, kde nezasel. PM 184.4

Stejně, jako se Kristus zoufale snažil varovat židovský národ před přívalem Římanů, kteří dobudou jejich město a zničí jej, tak se Bůh snažil varovat lidstvo z časů Noema, že svět stihne povodeň. Povodeň způsobená neustálým

utlačováním a odmítáním Krista, která způsobila odnětí Jeho Ducha, což uvolnilo vody z jejich zásobáren na zemi. V případě Jeruzaléma se Kristův Duch snažil zadržet Řím před vykonáním svého díla zkázy, které bylo nepochybně osnováno Satanem. Když židé využili Řím k nalezení a zabití Krista, zpečetili si svou vlastní zkázu.

Na sklonku světa, si ti, jež ukřižovali Krista, uvědomí, že jejich vlastní rozhodnutí dopadnou na ně samotné:

Se strašnou přesností si budou kněží a představitelé lidu vzpomínat na to, co se odehrálo na Golgotě. S hrůzou a děsem si vzpomenou, jak se ďábelsky radovali, potřásali hlavami a volali: „Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže. Jestliže jest král Židovský, nechať nyní sestoupí s kříže, a uvěříme jemu. Doufalť v Boha, nechať ho nyní vysvobodí, chce-liť mu.“ Matouš 27:42, 43.

Živě si vzpomenou na Spasitelovo podobenství o nájemcích vinice, kteří odmítli odevzdat svému pánu výnos vinice, zbili jeho sluhy a zabili jeho syna. Vzpomenou si také, že sami nad sebou vynesli rozsudek. Pán vinice „zlé bez milosti zahubí“. **V hříchu a trestu oněch nevěrných mužů poznávají kněží a představitelé lidu své vlastní jednání a své vlastní spravedlivé odsouzení.** Nyní bude z jejich úst znít volání smrtelné úzkosti. Hlasitěji než křik „Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!“, který se nesl ulicemi Jeruzaléma, bude se nyní ozývat zoufalý nářek: „Je to Boží Syn! Je to pravý Mesiáš!“ VSV 643,644

Protože Židé využili Římany k ukřižování Krista, vrátili se Římané o generaci později a stejným způsobem ukřižovali desítky tisíc židovských obyvatelů. Stejně tak předpotopní obyvatelé Noemovy doby nechaly utonout prosícího Kristova Ducha a na vlastních tělech seznaly to, co Jemu činili na Duchu.

Žalmy 7:15-17 Hle, kdo počal špatnost, otěhotněl trápením a porodil klam. (16) **Vykopal cisternu a vyhloubil ji, a upadl do jámy, kterou udělal.** (17) **Jeho trápení se mu vrátí na hlavu a na temeno mu padne jeho násilí.**

Po 1500 let předpotopní církve pracovala k porodu, aby zareagovala na sémě, které do ní Kristus zasadil. Neustálé odmítání tohoto semena však nakonec znamenalo jeho potrat. Když ženiny vody konečně praskly, církve to dala

najevo Kristovou mrtvolou tělo samotným těm všem, kteří to semeno zavrhlí. Potratí-li matka, viníme ji ze zabití svého dítěte? Určitě ne! Jedná se o jistě velice smutnou událost, přesto však skrze ni příroda ukazuje, že s procesem narození je něco špatně. Potrat odhalil, že k zamítnutí došlo z nějakého důvodu. Noemova církev utrpěla hrozivý potrat sémě Krista.

Izajáš 13:8-9 **Vyděsí se, zachvátí je křeče a bolesti, budou se svíjet jako rodička.** Jeden bude užasle hledět na druhého, jejich tváře budou jako plamen. Hle, den Hospodinův přichází, krutý, se zuřivostí a s planoucím hněvem, aby učinil tuto zemi hroznou pustinou a vyhladil z ní hříšníky.

Izajáš 21:3-4 Proto jsou má bedra naplněna úzkostí, zachvátily mne křeče jako křeče rodičky; jsem sklíčen tak, že neslyším, jsem vyděšen tak, že nevidím. (4) Mé srdce se potácí, hrůza mne ohromila; soumrak, který jsem si přál, se mi změnil ve zděšení.

Pokud jste dočetli až sem a jste stále přesvědčeni, že si Bůh prostě řekl, že má již dost všech hříšníků a rozhodl se je utopit, protože se neřídili Jeho zákony, pak se vystavujete riziku vážného nepochopení Božího charakteru a připisujete mu činy, které jsou v naprostém rozporu s Jeho zákonem. Rovněž pro vás nebude možné uniknout otroctví strachu ze smrti a nalézt skutečnou agape lásku .

Jedinou cestou ke svobodě je zbavit se strachu ze smrti. Kristus se smrtí skoncoval a skrze evangelium vzkřísil život a nesmrtelnost. Nyní je čas hledat našeho Otce celými našimi srdci a hodit za hlavu tisíce let prokleté propagandy vedené proti našemu Otcovi, jenž byl vždy milostivý, citlivý, laskavý, trpělivý a každému člověku umožňuje sklidit ovoce vlastních rozhodnutí. Apeluji na vás, abyste spatřovali Kristův kříž v každé zaznamenané ničivé události historie. Může být dost dobře pravděpodobné, že miliony lidí, kteří zemřeli ve 2. světové válce, odráželi ukřižování Krista, ke kterému došlo v roce 1888, když adventističtí průkopníci svou vytrvalou silou potlačili pravdu a následně nechali svět ponořit se do temnoty války.

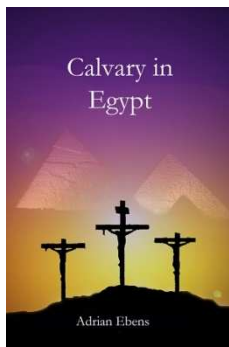
Kéž bychom také dobře zvážili poselství, které se k nám blíží v tuto hodinu. Jeho odmítnutí by totiž mohlo být posledním a potopa by mohla znovu

spláchnout bezbožné, jako zrcadlo Kristova nářku nad Jeho odmítnutím.

Kdo má uši, slyš, co Duch říká církvi.

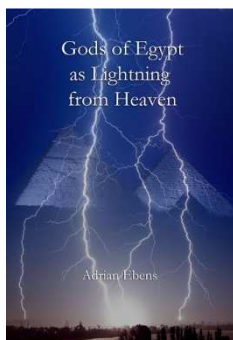
Další knihy z této série – dostupné na maranathamedia.com

Golgota v Egyptě

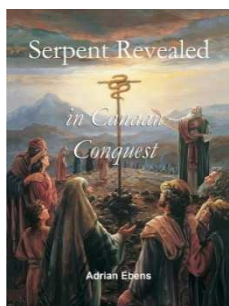
Pečlivě to zvažte. Mysl římských vojáků byla ovládána Satanem, a přesto jejich dech, jímž žijí, je tím životem, kterým je obdařen každý člověk po příchodu na tento svět. Kristova moc v lidských duších je využívána Satanem k tomu, aby Její mohl přitlouct na kříž. Na moment se zastavte a zvažte to. Jediný výjev římského vojáka, jak drží kladivo a zaráží hřebík do těch vzácných rukou Spasitele, je klíčem k pochopení morové nákazy Egypta a všech ničivých sil, které zemi zasáhly.

Bohové Egypta jako blesky z Nebe

Bible obsahuje několik příkladů lidí odsouzených k ukamenování kvůli jejich přestoupením. Kde se tato praktika vzala? Vnukl Bůh tento nápad Mojžíšovi nebo přišel od jiného zdroje? Je možné, že rozsudky uvalené na Izrael mají spíše vztah s jejich představami o soudu než s Bohem samotným? Změnil něco hřích zlatého telete ve vztahu mezi Bohem a Izraelem? Je důležité to vědět? Kdo má uši k slyšení, ať naslouchá.

Had odhalen v dobytí Kanaánu

Jak se smiřujeme s celosvětovým vyvražďováním národů Izraelem, který pozvedl meč vůči slovu Kristovu?

... Neboť všichni, kdo se chápou meče, mečem zahynou.

Ne jen muži, ale také ženy a děti:

Deuteronomium 2:34 V té době jsme dobyli všechna jeho města a každé město jsme zasvětili zkáze, na muže, ženy i malé děti. Nenechali jsme nikoho přežít.

Kristův předpotopní kříž

Pavel řekl: „Rozhodl jsem se, že nechci mezi vámi znát nic než Ježíše Krista, a to toho ukřižovaného.“ Kristův kříž se zjevuje ve všech hlavních událostech zkázy zaznamenaných v Písmu svatém. Všemi trápeními svých dětí se trápí i Kristus.

Na začátku bylo sémě Kristovo, jímž máme na mysli Jeho Slovo, předáno ženě, kterou rozumíme Jeho církev. Po celou dobu před potopou se tato žena snažila a lopotila k porodu, aby v lidech samotných Krista probudila v naději slavných dnů. Přesto byl Duch Svatý odmítnut a pravda potlačena. Lid utopil Jeho hlas a vyvolal v něm nekonečný žal.

V knize žalmů, se Kristus vyjadřuje o jeho předpotopním kříži následujícími slovy:

Žalm 18:12 Temnotu učinil svou skrýš, stánkem kolem sebe temné vody, hustá oblaka.

Žalm 18:16 Když jsi zahrozil, Hospodine, ukázala se koryta vod, odhalily se základy světa -- před dechem tvého hněvivého ducha.

Náš nebeský Otec nepoužívá hrozby smrti k tomu, aby nás nutil k poslušnosti. Jeho zákon je zrcadlem jeho charakteru, a Jeho zákon říká „Nezabiješ“. Při umírání na kříži, Kristus skoncoval se lží o tom, že Bůh hrozí zabít ty, kteří se mu postaví. Kříž odhaluje, že Bůh ponechává ty, kteří Ho zamítají, důsledkům jejich vlastních rozhodnutí. Stejně tak jako Jeruzalémští využili Římany k přibití Krista ke kříži a o 40 let později byli sami Římany ke křížům přibiti, tak předpotopní obyvatelé utopili Ducha Kristova, aby se poté sami utopili podle svých vlastních skutků.